

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

IX. Ad divinae providentiae rationes quodammodo pertinebat, de prostrata
veterum Prutenorum Idololatriâ, quasi Tropaeum super Tiliam Marianam
statui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

C A P U T I X.

Ad providentiae divine rationes quodammodo pertinebat, de prostrata veterum Prutenorum Idololatria, quasi Trophaeum super Tiliam Marianam statui.

Fuit is, & est Sapientiae ac Providentiae divinæ mos, & quidam quasi genius aut in doless ut ruinis ipsis sarciat ac restauret universa : & non tam nova condere, quam, aut vetera ad meliorem revocare formam, aut novis quasi coloribus illustrare videatur. Ob eam causam (lubet enim S. Gregorium Nazianz. de hoc argumento (a) differentem audire) Veteri Novum substitutum est ; ac pro unaquaque rerum nostrarum, unaquaq_z res eius, qui nobis sublimior est, repensa : novumq_z mysterium factum est illa, que per benignitatem contigit circa eum, qui per inobedientiam cecidit, dispensatio. Idcirco generatio & Virgo; idcirco præsepium & Bethleem. Generatio propter effictionem; Virgo, propter mulierem; Bethleem propter Eden; præsepium propter Paradisum. Sicut igitur hominem, qui non erat, condidit Deus: ita hominem, qui per peccatum miserrime perierat, restauravit Homo-Deus: & sicut homo per fructum Arboris ceciderat; ita per fructum Arboris, cum cecidisset, fortunatissime erectus restitutusque est. Qua de re, lacrum pæana, non sine gaudio, universa Ecclesia ita modulatur; (b)

*De parentis protoplasti
Fraude factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit
Ipse lignum tunc notavit,*

Damna

(a) orat. I, (b) in Hymno de Passione,

Damna ligni ut solveret
Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat;
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret;
Et medelam ferret inde
Hostis, unde laferat.

Jam abunde spectavimus, quantopere veteres
Prussiæ incolas, vetus ille ab Orco proditor, per ligna
& arbores dementârit; qui omnem vanissimorum
idolorum cultum in arboribus fundârat; addecebat
proinde sapientiam ac providentiam divinam ut ve-
ram religionem, & cultum sibi debitum, per Arbo-
rem in Prussia erigeret: & de Idololatricis Prussiæ
quercubus, super tiliam, in Prussia itidem sitam, tri-
umpharet. Unde hic quoque locum habeat, quod de
Triumpho per lignum sancte Crucis peracto, eadem
Christi Ecclesia sibi gratulatur, & divino numini
gratias agit (a) quod, salutem humani generis in ligno
Crucis constituerit; ut, unde mors oriebatur, inde vitare-
surgeret; & qui in ligno vincerebat, in ligno quoque vincere-
tur. Oriebatur profectò in Prussia, è ligno mors;
quando omnis veterum Prussorum Idololatria (quâ
quidem nulla præsentior esse potest humano generi
mors) in arboribus sita, majores ac firmiores in ani-
mis mortalium, quam illæ ipsæ arbores in terra, ut
spectavimus, radices egerat; addecebat proinde, ut
per Arborem quoque vita resurget; & depressâ
idolorum superstitione, orthodoxa per Tiliam Ma-
rianam religio atque pietas, firmissimas in animis
coru[m]

(a) in Praefat. de Cruci.

corundem mortalium radices ageret. Quoniam vero mors, per arbores oriebatur, idcirco per easdem arbores, idem ille proditor, in ligno vincebat; & insolentissimos, tamen illas Quercus, non tam de Deo, quam de misericordia mortalibus, triumphos agitabat; pars omnino videbatur, ut etiam in ligno vinceretur; & per Tiliam Marianam, tam de Idololatria, quam de Idololatria ita fædere authore, Trophæa statuerentur. Non desunt (uti Hennebergerus (a) testis est) qui Prussiam, cum Palæstina seu Terra sancta comparari possent censuerint; tum ex eo, quod, uti Palæstina in duodecim tribus, juxta numerum filiorum Israëli, ita Prussia, juxta numerum totidem filiorum Widevutii Regis in duodecim provincias divisa sit; tum multò etiam magis ex eo, quod, uti Palæstina, ita etiam Prussia, ob mellis, butyri, & lactis, omniumque frumentorum ac rerum copiam atque ubertatem, Terramelle, & lacte fluens, ad mentem vel phrasin S. Scripturæ dici potuerit; uti quidem olim eadem de causa Germanis, regio adipis seu abdominis, vulgo Schmägrub dicta fuit: fortasse etiam non deerunt, qui vel ob fluminum, fontium, & lacuum copiam tantam, quantam alibi vix inveniant (ita ut lacus, quorum minimus quatuor mansos, sive millia jugorum sedecim amplitudine suâ complectatur) bis milie triginta septem numerentur) cum Pentapolite (quæ, ut sacræ literæ (b) memorant, universa irrigabatur, priusquam subverteret Dominus Sodomam & Gomorrah, sicut Paradisus Domini) conferri posse censeant: ego, si qua cum Paradiſo, etiam terrestri, institui com-

D

para-

(a) in libro de veteribus Prutenis. (b) Gen. 13.10.

paratio potest, non aliò, quām ad Lindam Mariam respexerim, quæ quasi Lignum vitæ, in medio, vidi nos, Paradisi istius posita, ad totius provinciæ, quin & aliarum quoque gentium salutem, uberrimos, tot jam seculis, fructus profert. Quod enim de ipsa Deipara Virgine Concilium Ephesinum, (a) dixit, dici etiam de Linda Mariana quadantenus potest. Maria in unum nos coëgit. Hec impollutus, & purus ille impollutæ Virginitatis Thesaurus, decusq; & ornamen-
tum: hæc spiritalis secundi Adami Paradisus. Et quantos, quælo, cuneos mortalium in unum apud Lindam suam toties cogit? &, cui non aut impollutum Virginitatis thesaurum, aut spiritalem secundi Adami Pa-
radisum aperit? ut proinde illud quoque Damasceni
(b) locum hic habeat; Hodie nō die Eden, spiritalem novi Adami Paradisum, suscepit; in quo condemnatio abrogata; in quo Lignum vitæ constitutum, in quo nuditas nostra coniecta est: Quin & illud Ecclesiæ Græcæ in Menzi-
s. Januarii. Tu, & undique immaculata, tanquam lignum
vitæ, Christum germinasti, qui omnibus ad vitam aperuit
aditum (c) Denique & illud Cantorum (d) Emissio-
nes tuae paradisus. De quo quidem Emissionum Para-
diso Rupertum intrà (e) audiemus Philosophan-
tem.

CAPUT

(a) cap. 7. (b) Orat. 2. de Dormitione B.V. (c) ^o cap.
ναὶ πανάριμε, ὡς ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐξήγυπτα, τοῖν
τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς πᾶσι γραπτούτα. (d) cap. 4. ^o corre-
(e) lib. I. cap. 26. sub finem.